

בשלימור אין לומר על זה לך לאחד שיעשאגן
ומאר אוילו למאה עשה אויהיך כי אין זה
מעשה אונך, אבל זה שלאל היה בו מון זה
בוזאי מעשה אונך כי לך היא הביראה
בעצמה.

טירשטיין כי זה האדם שנודמן לו היה אלילו

ישיל, ובכדי להוציאו מן החטא
עשה לו אליה זיל ובר היה אליו שעזע
שחתא, ובמו שאמר אהר בך אלין ובלבד
שלאל יריגל לעשוותך. ואבשר ירע שחתא
אמוד לעמלם קרא אדם זיך קקונה ואל יהא

קש באחר, ריווח היה לדרוש היי
רווח בטני כל האדם, אבל השפירוש בינו
לזאת מהה בשביבה מודרגה ומעלתה התורה,
ועל זה אמר שהתגלמיד חכם אשר עלה
למעליה התורה היה רוך כמונ קנה כי וקינה
כאשר עוללה מעלה כל עז שעה את
ראשן, וזהו בשביב שליל שעלה בזקנ
כל עז שעלה מהעהלה הוז ואוקח ואנו בטוף,

ורוברים אלו מבויאים.

העולם שנברא בשבועת ימי בראשית, ודבר
זה בארנו בכביה מקומותה כי ההוראה הנשbeta
שמנית, ולבך ייסד זיך המלך ע"ה מזמור
אשר תמיין דרכן (המלחים פיק' קיט) שhortur על
ההוראה בשמורה אלט"א בית"א, ודבר זה
באנו במקום אחר.

בעצמה שמיינא יהא שמיינא עלי
העולם שנברא בשבועת ימי בראשית, ודבר
זה בארנו בכביה מקומותה כי ההוראה הנשbeta
שמנית, ולבך ייסד זיך המלך ע"ה מזמור
אשר שבא ר' אלעד בן ר' שמנון מגדל
גרדר מבית ריבוי והיה רוכב על חמורתו, ויהה
על שפת נהר ושם עמהה גדרונה, ויהה
דעתו גסת שילוי מני שלמד הורדה גרביה,

ונדרן מלוזו ומדריגה זאת אמר שרואר
שיירה להבעל ההוראה הילק אחור
משמעהה שוה והשב גאותה גדרון
בשגענות. אבל הילק אחור
לייה ריקקה בתמה משער אויתו המשער ביזיר
בניע עידך מיבורין כמותן, אמר ליה איני
ירוד על לאן ואמור לאוין שעשאנן ואמר
לו במדה מבער בעלי ההוראה שעשית בו', היה
משטייל לאחורי עד שהגיאע עזע בי
וארובה וגאות אDEM הטענו יושפעו רוח
יחמוץ בבודד סדעליל, אבל זה מעטרוא ליה
שנותנת לו כבוד כסאסאה לשבלתא שיש
עליה שערות דקות מאור, ובאש הגאות
ובטהרן ההורן בבני ענבים (גדדים פא, א) שלחו מומט
הՁאות דבר קוטן רדק במו שער לשבלת הוז
ונאה. וע"ג מסלק שטחיה
ליישראל שנאמר יאל מיט שטחיה מורה
מכל מוקום שטחין מהה כי האגואה היל
מזרלים שביהם חצצ הורה, ומפני מהה חלמיין
הכמים אין יוצא מהם תלמידי הורה, ומפני חכמים
יאמרו תורה יושפה להן, רב ששה ביריה
רבב אידי אמר כדבר שילא יתגרדו על האוצר.
בור דר, שנקיים ההוראה בשם היל שטח
ונחל לו ובבר שליא ידריא רגיל לעשונה בון,
מזר נבוס ר' אלעוז בר' שמונזון דודוש לעולם
זה אודם רך בקנה ואל קיה קשה בארט.
העולים כמו הגרה הוה שטח בארט
גבור להעלה. וההוראה היל נבדל מן רשות
הציבור, רב אשוי אמר מפני שקורין לאגשי
הדר, ריביג אמר מפני שאין מבריכין בתורה
בור דר טו אוד מפני שקורין לאגשי.

כבר באננו מה שאמור ההדר בבני ענבים

במקומו בגדוד ההוראה (פ"י) ושם
מברא. ומה שאמור כי לך תלמיד
ומכמים יקצע מהם תלמידים בדור
אמור ההוראה ירושה להן, פירוש עבון זיך
איין מון היל מתרך והבר דה אין ראי לגדרול
שהיא מון היל יתברך והבר דה אין ראי לגדרול
בניהם כמונ שטחא בצריך הזה שיבש
כמיה חט ולייה מבהה ההוראה
מיהר מכהר אודם היל, והיה מבהה ההוראה
ההוראה כמונ שטחא ר' אלעד בעל הורה, כי
איין מון היל ואורה, רק שההוראה היל מעלה
במזרה עלה היל נברל מן העם אין עלי
העופנים שהבן ירוש מואב בטורחה שהיא
אם היה נולך הסוף עין ממעשי אמו מירון שאן
השלל לא יתכן היה להורשו לבנו כי

אתנו ונברל מן הכלל.

ובפ"ג דעתית (כ, א) תמו רבנן לעולם יהא

אדם וין בקנה ואל יהא קעה באון,

משה שבא ר' אלעד בן ר' שמנון מגדל
גרדר מבית ריבוי והיה רוכב על חמורתו, ויהה
על שפת הנהר ושם עמהה גדרונה, ויהה
דעתו גסת שילוי מני שלמד הורדה גרביה,

ונדרן לוי אוד שוד שהה מכובד ביזיר
ליליה שלום עלה משער אויתו המשער ביזיר
לייה ריקקה בתמה משער אויתו המשער ביזיר
בניע עידך מיבורין כמותן, אמר ליה איני
ירוד על לאן ואמור לאוין שעשאנן ואמר
לו במדה מבער בעלי ההוראה שעשית בו', היה
משטייל לאחורי עד שהגיאע עזע בי
וארובה וגאות אDEM הטענו יושפעו רוח
יחמוץ בבודד סדעליל, אבל זה מעטרוא ליה
שנותנת לו כבוד כסאסאה לשבלתא שיש
עליה שערות דקות מאור, ובאש הגאות
ובטהרן ההורן בבני ענבים (גדדים פא, א) שלחו מומט
הՁאות דבר קוטן רדק במו שער לשבלת הוז
ונאה. וע"ג מסלק שטחיה
ליישראל שנאמר יאל מיט שטחיה מורה
מכל מוקום שטחין מהה כי האגואה היל
בועל תורה שבטע ובל דה מצער הנဂול
והתלה ישיש לתורה, וילך אמר שבדגREL
מיהר לוי ובבר שליא ידריא רגיל לעשונה בון,
מזר נבוס ר' אלעוז בר' שמונזון דודוש לעולם
זה אודם רך בקנה ואל קיה קשה בארט.
העולים כמו הגרה הוה שטח בארט
גבור להעלה. וההוראה היל נבדל מן רשות
הציבור, רב אשוי אמר מפני שקורין לאגשי
הדר, ריביג אמר מפני שאין מבריכין בתורה
בור דר טו אוד מפני שקורין לאגשי.

העליה

פרק 2

המרה של וגאות ייחוד ציריך אודורה למוי
שלהו בעלה מעלה גדרול שלא
יריה מתאנא בגדרולו, וזה האורה למוי
iomא (גב, ב) אמר וב' יהונתן מושם ר' שמנון
בן יהודא אין מעירין פונט על הדבורה
מגנול גדר, בודאי מערין פונט תליהו לו
דבשבייל קרב וכבר המקומות אבל לא מצענו זיך
מיוחה בתורה יהוד מון שאר מקומות הזה
במקום אחר. لكنך נושא שבא לומר כי לא
הזהם הזהה מגנול גדר לא מצענו בשום
מקום ומה בא לאשטעין בהזה שבא
הרבבים, ומפני כן בעל ההוראה יש בו קצתה
גאותה שראואה העזמו גם ונברל מסאר
הבריות.

ר' אלעד בשביב דידיה גדר וגשם
מכאן גאנאות בא אל דבר הוה שאמור
מכה מכוור אודם היל, והיה מבהה ההוראה
ומכמים יקצע מהם תלמידים בדור
אמור ההוראה ירושה להן, פירוש עבון זיך
ההיא מון היל יתברך והבר דה אין ראי לגדרול
שהיא מון היל ואורה, רק שההוראה היל מעלה
במזרה עלה היל נברל מן העם אין עלי
מאחרוני, שאם מוחה דעתו עלי אומרים לו
חוור לאחורי.

ויאור זו כי הפורנס ראי שידה תורך הכלל,
ולא יהיה נברל באחונו מן העם עלי
שאם היל באחונו נברל מן העם אין עלי
הפטוט הפורנס שדווא שקלם כמו העם,
הברך שולם ובראות היל יתברך היל

(ג, א) שעריך שיירהה במלמד הכם אהר
ונראה כי מה שאמור אהר משומנה בשמיינית
דוקא גרא שמיינא יהא בוגר ההוראה

בעצמה שמיינא יהא שמיינא עלי
העולם שנברא בשבועת ימי בראשית, ודבר
זה בארנו בכביה מקומותה כי ההוראה הנשbeta
שמנית, ולבך ייסד זיך המלך ע"ה מזמור
אשר תמיין דרכן (המלחים פיק' קיט) שhortur על
ההוראה בשמורה אלט"א בית"א, ודבר זה
באנו במקום אחר.

בעצמה שמיינא יהא שמיינא עלי
העולם שנברא בשבועת ימי בראשית, ודבר
זה בארנו בכביה מקומותה כי ההוראה הנשbeta
שמנית, ולבך ייסד זיך המלך ע"ה מזמור
אשר שבא ר' אלעד בן ר' שמנון מגדל
גרדר מבית ריבוי והיה רוכב על חמורתו, ויהה
על שפת הנהר ושם עמהה גדרונה, ויהה
דעתו גסת שילוי מני שלמד הורדה גרביה,

ונדרן לוי אוד שוד שהה מכובד ביזיר
ליליה שלום עלה משער אויתו המשער ביזיר
לייה ריקקה בתמה משער אויתו המשער ביזיר
בניע עידך מיבורין כמותן, אמר ליה איני
ירוד על לאן ואמור לאוין שעשאנן ואמר
לו במדה מבער בעלי ההוראה שעשית בו', היה
משטייל לאחורי עד שהגיאע עזע בי
וארובה וגאות אDEM הטענו יושפעו רוח
יחמוץ בבודד סדעליל, אבל זה מעטרוא ליה
שנותנת לו כבוד כסאסאה לשבלתא שיש
עליה שערות דקות מאור, ובאש הגאות
ובטהרן ההורן בבני ענבים (גדדים פא, א) שלחו מומט
הՁאות דבר קוטן רדק במו שער לשבלת הוז
ונאה. וע"ג מסלק שטחיה
ליישראל שנאמר יאל מיט שטחיה מורה
מכל מוקום שטחין מהה כי האגואה היל
בועל תורה שבטע ובל דה מצער הנגול
והתלה ישיש לתורה, וילך אמר שבדגREL
מיהר לוי ובבר שליא ידריא רגיל לעשונה בון,
מזר נבוס ר' אלעוז בר' שמונזון דודוש לעולם
זה אודם רך בקנה ואל קיה קשה בארט.
העולים כמו הגרה הוה שטח בארט
גבור להעלה. וההוראה היל נבדל מן רשות
הציבור, רב אשוי אמר מפני שקורין לאגשי
הדר, ריביג אמר מפני שאין מבריכין בתורה
בור דר טו אוד מפני שקורין לאגשי.

והאמור מאר סימן לנטאות הרות עניריה ועניריה

וְעַל־אָדָם כִּי־בְּדִיל מֵאָדָם וְכֹאשֶׁר הוּא בְּדִיל

ונגרת הורא שמליך הכהן ולא ההוראה, וכמו כן

בבבל הוא דאיכא, מא' עניות דעתו רדורה,
דכתייב אתה לנו קבנער וסדרם אין לה שיש
תשוויט ה (ה) ואמר ר' יוחנן זו עילם שוכחה
למלמד ולא זכתה ללמד. דבר זה מבואר כי
gas רוח הוא בעל גשם, אך סימן לגסותו

מדוח נבדלה מזו הנשנית במרות שההברא
כד מורת הגאותה וgesheit, והארוכו בה בכמה
מקומות. גם בארכו זה לפניהם זה באשר
מייחד עצמן שהרו באצל מעלה וארנו אדים
פשוט, שבבעל מודה ואות בטטה אל הגשם
במה שホール יוציא מן הפעישות ובפרט כאשר
בראו רואר עשו רעל גינול ווירילבּ

ההנוראי הדרומי היה ירושה ונין סבה בתלמייד נסם
מכלל נבי עצמוני יוציא מן הפסיטה
הגמור ומספר קד אינו מולד תח' כי להוליד
ת'ח' או איפשר אלא אם הוא שבל פשוט
לגמרי, ראמיקשה לד' אם אין ראי להם
התורה לוגמרי טהור, התברר כי לא בנסי
הרהור היא, דבר זה איננו כי בודא תלמיד
ההנוראי הדרומי יוציא מן חיה. מה שאמר של
דרמייך איז יוציא מלהם חיה. ומה שאמר
לטמייך לא יוציא מלהם חיה. וזהו עניין

בעצם מילוד לוגם כי הגדל יש לו רוח
והרהורק הוא משוער הגשם, אין כי המורה
זהה אהבה גדרלה ובשמייה מכל מקום אם
אינו גשמי הולא מטה אל הגשם וסוח
שם גדרלה יש כאן, אבל הולא תיבור
אשר עלייר נאמרא הנדרול הגבור והנורא,
הגדולה קהה שווא באמת גדרול על הכל
ררבך זה איננו מהחביב בשם ריק נאש
הגדולה בשכלו ובמלהשבהו, כי מל גדרלה
אינו בעצמו ורק הולא גדרול בערד אהר יאמ
כי אין גדרלה אצל ה' יתبور בעצמו, אבל
מהמאה והרא בעדעתו גדרול הגדולה הוה

וְכַיִלְלָתָם בְּבֵיתָם וְבְבֵיתָם כַּאֲמָתָם וְבְבֵיתָם כַּאֲמָתָם
אֶל הַמֹּרֶה רַק שְׁהָתָה מִתְנַדֵּר עַל הַצְּבָא
וּבְכָל מִן הַצְּבָא רַק אֵין הַגָּהָשׁ גָּאהָ כָּלָל,
רַק כִּי הוּא מִתְחַזֵּק עָצָמוֹ כַּאֲשֶׁר הָיא שְׁהָרָה
וּבְכָל מִן הַבָּל מִצְדֵּק מַוְתָּנוֹ לְמַעַל הַדָּלַיְנוֹ
הַזָּאת שִׁיצָּא תְּחִי מִן חַחַת, לְדֹבֵר הַצְּדִיק
פִּשְׁטוֹת גָּמָר, יְמֻפְּנָה שְׁלָא נְמַצָּא בָּהּ
הַפְּשָׁטוֹת דַּגָּמָר בַּמְּה שָׂהָם מִתְנַדְּרִים עַל
הַצְּבָא לְכָךְ אֵין יִצְאָה מִבְּתוּרָה תְּלִמְידֵיהֶם.
וְכָה שָׁמָר רַב אֲשֶׁר שְׁקוֹדָרִים לְאַנְשֵׁי הַמִּזְרָח,
פִּרְיוֹשׁ אֲפָלוֹ אֶם הַמָּאָר שְׁאִים
מִתְנַדְּרִים עַל הַצְּבָא כָּל וְאֵין לְהָם גָּאוֹת,
מְכַלֵּס קְסָט שָׂאֵר הַבְּרִוּת בְּהַשְׁבִּים אֶלְהִים
עַצְמָם שְׁרוֹדָה תְּכִלָּה שְׁלָבָל שְׁהָרָה הָיא וְכֵן

פירוש דבר זה מי שמנגדל עצמו והרי עצמה מאי וכבר שבירת ימלל אמר רב אשיך וכן תנא רבי יוסטיאל משל לאדם שבוגם לתוכן שעוזרו גבורתו הוא מליקט טפל אינו מלקט עכ'.

לונגה המורה של גולדוילס קן היא וזה בודאי מורה בגרמנית, והלשנותה שבאו על מורה זאת כוללים מורים ידועים שהורג נקלא גס ורודה וכל נסות ועבונה הולא גשמי, שלאל תחמציא לשׂען אנטון רבק אל דרבּ האשנאי, שעבּאוּן בעצמו.

הגידול הולמתה שוארן
לליהו, וכל מוספט הוא במאית חסרון וכך
אמרונו כל הומסתה וכל ייחר נטול דם, ולפיכך
סוגו הוא מהמצעט כאשר הומסתה על מה

וכש ראנין דק, ומהו תדע כי המאה היא מלה
נותה בה אל גלgeschמיות, וכל זה במה שהלא
ירצאת מן הפטישות שגמצעה בבעל הענווה.

ובבבאי אין לה, ומפעב שאי מתי יצא שאם היה יוציא תח'ין לאו'י העמלם. ומה שעמד שליא מגהון על אדים גדולים וקיטנים ושומם ונשנו רוחם ממדן.

ישראלים הוגר חסרון וכונטול דמי ולכל מסוכן מהמעש, ראמון כי המועט שלו עד שאין נמציא כל וזה כאשר כל דבר הוטען בפרט הגאה אין ראוי למצוותה מן העם שבל יתיר בנטול דמי, ומפני שאין החומרה ראוי אליו המזעקה והלאך אינו מנגע.

הו... עשר כ- ב' המהדור אט ה' חכם הרא
חכמאות מסתלקות ממננו אם נביא גורא
בוואוד מסתלקות ממננו כמור שאמור, כי לא
ייחזיר המדריך הנכבד הבהיר גושמי הי' ^{ב' י' י' י'}
הנבוואה וההCEPTION, שאל' בפרט הם מעלה
ונחלות מן האשמי' שיזהע עט בעל יהיב.

וְאָמַר שָׁם הַחֹדֶשׁ בָּרוּ נָסֵךְ בָּזְמָנוֹ כָּבָרָה

שבידערטו הוא גדרו שרייא מדרה יונשטיין, רדבר
יבן בונבר

הזה שבעל מונע אשר לא היה לה מה הברה אל להו הלהקה זו מעשי ששתורי, ואמ' ביא

פִּרְשׁ כִּי הַאֲבוֹת שָׂבְדּוּ בְּכָל אֶרְךָ סְבָרָה
לְמַמֵּר מַלְלָה שָׂהִיר אֶחָד מֵהַ קָּדָם זָמָן שָׂאֵם
קָנָ לֹא הוּא כִּאֵן בָּל כָּאשָׂר הִיא כֹּאן חָסְרוֹן.

וּבְתִּרְקָן הַאִישׁ מַדְקָשׁ (קְרִיּוֹשׁ מ.ט. ב.) עֲשָׂרָה קְבִינָה שֶׁתְּחִזֵּקְנָה יְהִידָה לְעַלְמָם טִיבָּה עַילָּם וְאֶחָד נְפָלָה בְּלָה הַעוֹלָם כְּרָלה, אֲגִינָה.

הצבר, כי יש לך לדעת כי התייה
ולודעת מך אוטרא מפניך שהם מהגאים על
דברויה ש侃מיה אטם בישראאל (שעטטו הי' ו' ובתיכיב
דכתייב הדרן עזיזון בישראאל הדרן עזיזון בישראאל חילוי עזיזון
שיש לו חבר אל האדים.